

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Η ΠΡΕΠΟΥΣΑ ΕΚΛΟΓΗ

Πάντοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ τώρα ὀφείλει νὰ συλλογισθῇ ἡν δύνανται τῆς ψήφου τοῦ ὁ Ἕλλην ἐκλογεὺς, ὅτε τρέκεται νὰ ἐκλέξῃ ὄχι ἀπλοὺς βουλευτάς, διὰ τὴν ῥέχουσιν οὕτως εἰπεῖν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ πληρεξουσίου, δηλαδὴ ἀνθρώπους ἔχοντας τὴν ὑψηλοτάτην ἐξουσίαν ν' ἀναθεωρήσωσι τὸ πολίτευμα, ὃ ἐστὶ νὰ κανονίσωσι τὴν πολιτείαν τοῦ τόπου ὄχι διὰ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη ἀλλὰ διὰ γενεάς ὁλοκλήρους.

Ἐκαστος λοιπὸν ὀφείλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ σφαιριδίου τοῦ, καὶ χρῆσιν ὀρθὴν καὶ μελετημένην, ὅπως, αὐτὴν τὴν φορὰν τοῦλάχιστον, μὴ πλανηθῇ καὶ τὸ δῶσθαι ὡς ἀτήμαντόν τι πρᾶγμα χάριν φιλίας, συγγενείας ἢ οἰαςδήποτε προσωπικῆς ὑποχρεώσεως.

Διότι δύο διάφοροι καὶ δυστυχῶς ἀντίπαλοι μερίδες ἐπιδιώκουσι καὶ τώρα καὶ πάντοτε τὴν ἀπόκτησιν τῆς ψήφου ἡμῶν. Ἡ μία μερίς τὴν θέλει δι' ἑαυτήν. Τὴν θέλει διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ παρελθόν. Τὴν θέλει διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν τόσον συμφέρουσαν εἰς αὐτὴν ἑλλειψιν τῆς τάξεως, τῆς ασφαλείας, τῆς δικαιοσύνης. Τὴν θέλει διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκμεταλλευομένη πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον καὶ ροφῶσα τὴν ἱκμάδα τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως καὶ ζωῆς. Τὴν θέλει διὰ νὰ ἔχῃ ὑποτελεῖς καὶ δούλους ἐκείνους, οἵτινες χάρις εἰς τὰς τόσας θυσίας τῶν πατέρων τῶν ἐκκληρονόμησαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ ἡ ἄλλη μερίς τὴν ζητεῖ καὶ τὴν θέλει τὴν ψήφον ἡμῶν ὄχι δι' ἑαυτήν ἀλλὰ διὰ τὴν Πατρίδα. Τὴν θέλει διὰ ν' ἀνορθώσῃ τὸ καταπεσόν παρελθόν καὶ τὸ μεταβάλλῃ εἰς αἰσιον μέλλον. Τὴν θέλει διὰ νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν τάξιν, ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀσφάλειαν, νὰ στεγάσῃ τὸν τόπον ὑπὸ τὴν δικαιοσύνην. Τὴν θέλει διὰ γάστῃ τὸν τόπον ὑπὸ τὴν δικαιοσύνην. Τὴν θέλει διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου καὶ ν' ἀριερώσῃ αὐτάς μόνον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ αὐτοῦ. Τὴν θέλει διὰ νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς ἐλευθέρους πράγματι καὶ ὄχι ραγιαδες μὲν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, μηδαμινούς δὲ διὰ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων μερίδων θὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Κυριακὴν ὁ ἀγὼν καὶ ἡ ἐκλογή. Ἀτυχῶς παρ' ὅλας τὰς διαφορὰς τῶν ἐκλογικῶν συμβόλων εἶναι τὸσον ἀναμεμιγμένοι οἱ καλοὶ μὲ τοὺς καχοὺς, ὥστε ὄχι συστάσεις καὶ ὑποδείξεις ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ μόνῃ ἡ φωνὴ τῆς καρδίας τοῦ ἐκλογεὺς δύναται νὰ ὀδηγήσῃ καὶ διαφωτίσῃ αὐτὸν εἰς τὴν πρέπουσαν τοῦ μεγάλου τούτου καθήκοντος ἐκπλήρωσιν.

Καὶ μόνῃ ἡ φωνὴ τῆς καρδίας τοῦ πρέπει ν' ἀκουσθῇ, ὄχι δὲ ἡ φωνὴ ὑπολογισμῶν καὶ συμφερόντων, ὄχι ἡ φωνὴ συγγενῶν καὶ φίλων, ὄχι ἡ φωνὴ συμπαθειῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Διότι αὐταὶ αἱ φωναὶ κατήντησαν τὴν Πατρίδα μας εἰς τὴν ἀξιοδάκρυτον θέσιν, εἰς ἣν σήμερον εὐρίσκεται.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ζ'.

(Ματθ. ιδ' 13—22).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν· ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρήλθεν¹ ἀπόλυσον² τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλήθηναι³ ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε καὶ κλάσας⁴ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν⁵ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὥσθι πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν⁶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν⁷ αὐτὸν εἰς τὸ πέραν⁸ ἕως οὗ ἀπολύσῃ⁹ τοὺς ὄχλους.

Σημειώσεις.

1) Ἡ ὥρα ἡ πρὸς ἐργασίαν. 2) Ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, δὲς αὐτοῖς ἄδειαν ἀπελθεῖν. 3) Ἀνακλήθηναι, νὰ λάβωσι θέσιν, ὡς δταν παρακάθηνται εἰς τράπεζαν. 4) Ἐκοψε τοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εἰς τεμάχια. 5) ἦραν, ἐσθίωσαν. 6) ἠνάγκασε, διέταξε τοὺς μαθητάς, οἱ ὅποιοι ἐδυσχέραινον ἐπὶ τῷ χωρισμῷ. 7) Προάγειν, νὰ προπορευθῶσιν αὐτοῦ. 8) Εἰς τὸ πέραν, εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος. 9) Ἀπολύσῃ, προτρέψῃ καὶ παραγγείλῃ τοὺς ὄχλους νὰ διαλυθῶσι καὶ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς τοῦ Πύλου Κερ. Β' 1—10*

Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Περιωρισμένος μέσα εἰς τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς διήρχετο τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ κόσμος ἀπὸ πολλοῦ πλέον ἔπαυσε νὰ βλέπῃ τὸ μέγα ἄστρον τῆς ἀληθείας. Αἱ φυλακαὶ τῆς Ρώμης, τὰ καταγῶγια ἐκεῖνα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας, ἐφιλοξένουν τὸν μέγαν διδάσκαλον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τελειότητος. Οἱ ἄπειροι μαθηταὶ, τοὺς ὁποίους μὲ τὴν αὐράνιον διδασκαλίαν τοῦ εἶχε κερδίσει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀπὸ πολλοῦ δὲν τὸν ἤκουον πλέον διδάσκοντα τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ τοῦ χριστιανισμοῦ δόγματα. Ἐχασαν τὸν διδάσκαλόν των.

* Ἐπειδὴ τοῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου ἐδημοσιεύσαμεν ἐρμηνεῖαν ἐν τῷ φύλλῳ 19 παραθετομέναν σήμερον ἐρμηνεῖαν τῆς κατὰ τὴν λήξαντες ἑβδομάδας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἀναγινωσκομένης περικοπῆς.

τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Ὁδησσὸν καὶ ἐδημοσίευσεν —τῷ 1833—εἰς τὸ Βερολίνον. Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ὁ περὶ Φιλογενείας, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1821, ὁπότε ἐτελέσθη μνημόσυνον τοῦ πρίγκηπος Δημητρίου Μουρούζη. Εἰς τὸν λόγον τοῦ τούτου ἔλαβεν ὁ Οἰκονόμος ἀφορμὴν νὰ εἴπῃ τινὰ περὶ πατρίδος. Τί εἶναι δὲ πατρίς;

«Εἶναι, λέγει, ἡ πολυσέβαστος μήτηρ τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου, ἡ εὐεργετικωτάτη τροφὴς αὐτοῦ καὶ διδάσκαλος, τὸ ἱερώτατον στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον κατέβη πρῶτον νὰ γυμνασθῇ τοὺς ἀγῶνας τῆς φιλαδελφίας καὶ τῆς φιλάνθρωπίας. Εἰς τὴν πατρίδα πρῶτον εἶδε τὸν ἥλιον, ἀνέπνευσε τὰς ζωογόνους αὔρας τοῦ ἀέρος, ἔμαθε νὰ ἐκφράζῃ τὰς ἐννοίας διὰ τοῦ λόγου, ἐτράφη κατὰ χριστιανὸς τὸ ἄδολον γάλα τῆς εὐσεβείας, ἔλαβε τὰ στοιχεῖα καὶ τῆς φυσικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς. Χρεωστεῖ λοιπὸν νὰ τιμᾷ τὴν πατρίδα, καθὼς τιμᾷ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ γονεῖς, οἵτινες εἶναι καὶ αὐτοὶ τέκνα τῆς σεβαστῆς ταύτης πατρίδος καὶ μητρίδος καὶ πρωτογόνου ρίζης ὅλης τῆς αὐτοῦ γενεᾶς. Χρεωστεῖ νὰ φρονῇ σταθερῶς, ὅτι δὲν ἐγεννήθη εἰς τὸν κόσμον δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πατρίδα. Ἡ πατρίς ἔχει δικαίωμα εἰς ὅλα τοῦ πατριώτου τὰ προτερήματα, εἰς τὰς ἀρχάς, εἰς τὰς γνώσεις, εἰς τὰ πλούτη, εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις, ὅπως ἂν ἔχῃ, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τύχῃ νὰ διατρίβῃ. Καθὼς τὰ εὐκαρπὰ δένδρα, ὅσους ἂν ἐκθρέψωσι καρπούς, πρῶτον τούτους παραθέτουσιν εἰς τὸ γενέθλιον ἔδαφος, τοὺς δὲ περιττεύοντας χαρίζουσιν ἡδεῖαν ἀπόλαυσιν εἰς τὴν ξενιτείαν, παρομοίως καὶ ὁ ἀγαθὸς καὶ γνήσιος πατριώτης χρεωστεῖ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἑαυτοῦ προτερημάτων πρώτιστα καὶ μάλιστα εἰς τὴν γεννήσασαν καὶ θρέψασαν αὐτὸν γῆν. Διὰ τοῦτο καὶ θεοὶ καὶ ἀνθρώπινοι νόμοι καταδικάζουσιν ὡς πατραλοῖαν τὸν παραβάτην τῶν πατριωτικῶν καθηκόντων. Διὰ τοῦτο προστάζουσι καθένα νὰ ὑπερμαχῇ κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ κατὰ δεύτερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. «Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος». Διὰ τοῦτο καὶ αὕτῃ ἡ φύσις μᾶς ἔχει τοιοῦτοτρόπως προσκολλημένους εἰς τὸ γενέθλιον ἔδαφος, ὥστε δὲν συγχωρεῖται συνήθως, εἰμὴ εἰς μόνους τοὺς ἀναισθητοὺς ἢ παντάπασιν τὰ ἦθη σαπροῦς καὶ διεφθαρμένους νὰ μὴ αἰσθάνωνται ἀγάπην καὶ πόθον πρὸς τὴν πατρίδα. Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ κατ' αὐτὴν ἄψυχα συχνάκις καταθέλγουσιν αἰχμαλωτίζοντα τὸ μνημονικὸν μας. Ὁ ἥλιος τῆς πατρίδος μᾶς φαίνεται γλυκύτερος, ὁ ἀήρ εὐπνοώτερος καὶ ζωηρότερος, τὰ προϊόντα τροφιμώτερα καὶ ποικιλώτερα καὶ ἡδύτερα. Τὰ καλὰ λιβάδια, τὰ σκιερὰ δάση, τὰ καθαρὰ νερά, πολλὰ καὶ ἐν δένδρον, ἐν ρυάκτιν, καὶ βράχος τις πολλαῖς ἀπότομος τῆς πατρίδος κυριεύει καὶ κατακρατεῖ τὴν φαντασίαν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μικρὸς ὁ τόπος τῆς γεννήσεως ἐκάστου, εἰς τοῦτον ἐγκαλλωπίζεται, καὶ πρὸς τοῦτον ἐκ τῆς ξενιτείας ἀποβλέπει καὶ τοῦτον ὅχι ἅπαξ ἐπρωτίμηνσε παρὰ τὰς εὐδαιμονεστάτας χώρας καὶ πόλεις τῆς οἰκουμένης».

Ἐγράφησαν πολλὰ περὶ πατρίδος καὶ ἀπὸ τὸν σύγχρονον τοῦ Οἰκονόμου Κοραῆν καὶ εἰς τὰ Προλεγόμενα αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς Ἐπιστολάς του. Ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνταῦθα λέγει ὁ Οἰκονόμος δὲν ὑπολείπονται κατὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὅφους, κατὰ τὴν πρωτοτυπίαν, κατὰ τὴν σύλληψιν καὶ διατύπωσιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μερικὰ ἐκ τῶν νοημάτων, τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν ἀπόσπασμα, δυνατόν εἶναι νὰ θεωρηθῶσι σήμερον κοινὰ καὶ τετριμένα. Ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὥτα δὲν ἦσαν συνηθισμένα εἰς τοιαῦτα κηρύγματα περὶ πατρίδος, πόσον δὲν τοὺς ἐξήγειρον, ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος λεγόμενα, καὶ πόσον ἄρᾳ γε δὲν συνεκλόνουν τὴν πάσχουσαν, τὴν μελχι-

χολῶσαν διὰ τὴν οἰκτρὰν τῆς πατρίδος κατάστασιν τῶν !

Εἰς ἕνα ἄλλον λόγον περὶ Συνεισφορᾶς—ἐξεφωνήθη Μαρτίου 1822—καλεῖ τὸ εὐσεβὲς τοῦ ἀκροατήριου εἰσφέρει ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος.

«Πολεμεῖται τὴν σήμερον, λέγει, ἡ Ἐκκλησία τῶν πάντων τῆς πίστεως ἐχθρῶν. Πρὸ πολλοῦ ἐξέρρηξε ἐναντίον τῆς τοῦς ἀθεωτάτους βαρβάρους καὶ τῶν ἐξώπλισεν ἰσχυρότατα, τοὺς ἐξέκαυσε σφοδρότατα ἐτίναξε μανικώτατα νὰ ἐξαλείψωσι τὸ ἐλληνικὸν γένος ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀλλ' ὁ Θεὸς τῆς ξίας θέλει συντρίψει καὶ τούτους τοὺς βαρεῖς τῆς ἐχθροῦς».

«Ἀλλ' ὅμως, λέγει κατωτέρω, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἡμῶν πρέπει καὶ ἡμεῖς μὲ χρηματικὰς εἰσφορὰς ὑποστηρίζωμεν». Καὶ ἐντεῦθεν λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ γράψῃ μὲ φαντασίαν καὶ μὲ δύναμιν σπανίαν τὰς ἐπὶ τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ὁ πόλεμος, ὁ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, τὴν δυστυχίαν, τὸ πλῆθος τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν φθορὰν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀγρῶν.

Τῆς συνδρομῆς δὲ τὸ παράδειγμα πρῶτοι ὀφείλουσιν οἱ παροικοῦντες εἰς τὴν Ὁδησσὸν Ἕλληνες, ἐφάνησαν εἰς τὰ προοίμια τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνων τοὶ ζηλωταὶ καὶ συμπράκτορες καὶ παρορμηταί.

Ὁ Οἰκονόμος ἀπεβίωσε τῇ 9 Μαρτίου 1857 καὶ δεῦθε μεγαλοπρεπέστατα ἐν Ἀθήναις, ἡ δὲ πατρίς Τσαριτσάνη μένει ἀκόμη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τσάρων. Ἀλλ' ὅταν γίνῃ κυρία τοῦ ἰδίου τοῦ οἴκου, ὡς σὺν θέσει περιόπτου τὴν εἰκόνα τοῦ Οἰκονόμου, διὰ τὴν φανώσῃ τὴν μάθησιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν του, διὰ τὴν γείρῃ τὴν ἀμιλλαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νεαρῶν τῆς βουλῆς διὰ νὰ τιμῇ ἑαυτὴν τιμῶσα τὸ ἐνδοξον τέκνον τῆς

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

«Ὁχι! ἡ ἀπαισιοδοξία δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἔθνος, ὃ ἡ ὑπαρξὶς δικαιολογεῖ τὰς τολμηροτάτας τῶν ἐλπίδων. ἀναιρεῖ ἑαυτὴν ἡ διέπουσα τὸν βίον τῶν ἐθνῶν Πρῶτος δὲν παλινδρομεῖ ἡ ἱστορία, οὐδὲ φθίνει ὅ,τι ἐμεγαλύνθη. Ἡ δόξα τοῦ 1821 δὲν ἦτο λάμψις ἀπατηλὴ καὶ μαια, ἐξ ἐκείνων, ὡς ἀναδίδουσιν ἐνίοτε οἱ ἰάφοι.

Ἀλ. Βυζάντιος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν».

Ὁ κ. Κ. Γιαννίης ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς τῶν Πατριῶν δωρεὰν ἐκ δρ. 50.70.

Ὁ κ. Ζηνοπούλος φρ. 30.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ κ. Μ. Χ. Τυμβίου Μονὴ Κύκκου σελ. 10, ἡ Ἱερὰ Μινὴ Μυχαιρᾶ σελ. 5, ὁ λῃθὸς Ἀρχιμανδρίτης σελ. 5, Μακάριος Ἱερομόναχος Φαιῶν 5, Παπαμιχαὴλ Φοινικαρίδης σελ. 1 1/2, Χαραλ. Δρακόνδης σελ.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Τ. Β ο υ κ ο υ ρ ε σ τ ι α ν. Ἀπαντῶμεν μόνον δὲ βάλλεται ἡ ἀπάντησις ὡς εἰδοποίησις. Ἄλλως ἀφοῦ ἐλάβαν ῥως ἦτο περιττὴ. — Κ. Μ. Ζυρῆχη ν, Χρ. Π. Α. Β γ ρ ᾶ δ ι ο ν, Στ. Δ. Ὁ δ η σ ὶ ο ν, Α. Α. Μ ο μ π ε λ Ὡ. Μ. Ἰ ᾶ ν ο ν, Κ. Κ. Δ. Π ε τ ρ ο ῦ π ο λ ι ν, Σ τ ᾶ κ τ σ ῆ, Ἀ ν τ. Β. Κ α λ ᾶ μ α ς. Ζητηθέντα ἀπεστειλάναι εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ὅτι διὰ τὰς αἰτίας τῶν λαίων φύλλων, ὡς ἐξαιρετικῶς εὐνοοῦμεν, διότι προὔποθεν ἀποτελεσθὶν καὶ φύλαξιν τόμων, ἐπιβάλλεται ἡ προαποστολὴ παλαιῶν ταχυδρομικῶν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ δωρηταὶ ἀπαλλά-